

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ Η΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ (Ματθ. ιδ΄ 14-22)
30 Ιουλίου 2017

Ἡ σημερινὴ εὐαγγελικὴ περικοπὴ, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, μᾶς διηγεῖται τὸ θαῦμα τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τῶν πέντε ἄρτων καὶ τῶν δύο ἰχθύων, διὰ τοῦ ὁποῖου ἔκανε νὰ χορτάσουν πέντε χιλιάδες ἄνδρες χωρὶς γυναῖκες καὶ παιδιά.

Γιὰ πολλοὺς ἀνθρώπους τὸ θαῦμα εἶναι ἓνας μαγικὸς τρόπος, μὲ τὸν ὁποῖο μποροῦμε νὰ ἀπαλλαγοῦμε ἀπὸ τὶς δυσάρεστες συνέπειες τῆς «παρὰ φύσιν» ζωῆς μας, χωρὶς ὅμως νὰ σταματήσουμε νὰ ζοῦμε αὐτὴ τὴν ζωὴ. Ὅμως, τὸ θαῦμα εἶναι μία μετάβαση ἀπὸ τὴν ψεύτικη καὶ παραχαραγμένη πραγματικότητα, στὴν ἀληθινὴ τῆς εἰκόνα. Αὐτὴ δὲν γνωρίζει τὴν ἀνεπάρκεια καὶ τὴν ἔλλειψη, οὔτε τὴν ἀρρώστια, τὴ φθορὰ καὶ τὸ θάνατο. Ἡ πραγματικότητά αὐτὴ δὲ βρίσκεται ἄλλοῦ, ἀλλὰ βρίσκεται ἀλλιῶς. Δὲν εἶναι ἓνας ἄλλος χῶρος, ἀλλὰ μία ἄλλη κατάσταση. Εἶναι ἡ κυριαρχία τῆς ἀγάπης καὶ ἡ ἀπουσία τῆς ἁμαρτίας, ἓνας κόσμος ποὺ ἀποκαλύπτεται σὲ ὅποιον καὶ ὅποτε τὸν ἀναζητήσει πραγματικά.

Οἱ μαθητὲς βλέπουν τὸν τόπο ἔρημο καὶ τὴν ὥρα περασμένη. Οἱ πέντε ἄρτοι καὶ τὰ δύο ψάρια ποὺ ἔχουν μαζί τους ἀμφιβάλλουν ἂν θὰ φτάσουν νὰ χορτάσουν καὶ αὐτοὺς τοὺς ἴδιους. Γι' αὐτὸ ζητοῦν ἀπὸ τὸν Κύριο νὰ ἀφήσει τοὺς ὄχλους νὰ φύγουν γιὰ νὰ βροῦν καὶ νὰ ἀγοράσουν τρόφιμα χορταίνοντας τὴν πείνα τους. Ὁ Χριστὸς ὅμως, ποὺ ἔχει περάσει ὅλη τὴν ἡμέρα δείχνοντας τὴν ἀγάπη του καὶ θεραπεύοντας τοὺς ἀρρώστους, δὲν συμμερίζεται τὴ γνώμη τῶν μαθητῶν. Θεωρεῖ ὅτι τὰ λιγοστὰ αὐτὰ τρόφιμα μετὰ ἀπὸ τὴν προσευχὴ καὶ τὴ θεία εὐλογία ἐπαρκοῦν γιὰ νὰ χορτάσουν τόσο κόσμος.

Γιὰ τὸ Χριστό, ποὺ ἔβλεπε τὸν κόσμο γῦρο του φωτισμένο ἀπὸ τὸ φῶς τῆς ἀγάπης του, τὰ πέντε ψωμιὰ καὶ τὰ δύο ψάρια ἦταν ἀρκετὰ νὰ θρέψουν τοὺς πέντε χιλιάδες ἀνθρώπους ποὺ τὸν περιστοίχιζαν. Γιὰ τοὺς μαθητὲς, ὅμως, ποὺ ἔβλεπαν τὰ ἴδια ὑλικά μέσα ἀπὸ τὸ σκοτάδι τῆς ἐγωκεντρικῆς τους ἀπληστίας, μόλις ποὺ ἔφταναν γιὰ νὰ γεμίσουν τὰ δικά τους στομάχια.

Αὐτὸ ποὺ ἔκανε ὁ Χριστὸς, νὰ θρέψει πέντε χιλιάδες ἀνθρώπους μὲ πέντε ψωμιὰ καὶ δύο ψάρια, δὲν ἦταν ὑπερφυσικό. Ἀντίθετα, αὐτὸ ποὺ συνέβη μὲ τοὺς μαθητὲς ἦταν ἀφύσικο. Ὁ πραγματικὸς κόσμος εἶναι αὐτὸς ποὺ βλέπουμε πλημμυρισμένο ἀπὸ τὸ φῶς τῆς ἀγάπης καὶ ὄχι αὐτὸς ποὺ βλέπουμε βυθισμένοι στὸ σκοτάδι τοῦ ἐγωκεντρισμοῦ. Ὅποιος δεῖ τὸν κόσμο ὅπως τὸν βλέπει ὁ Χριστὸς θὰ μπορεῖ κι αὐτός, ὄχι μόνο νὰ θρέψει πέντε χιλιάδες

άνθρώπους με πέντε ψωμιά και δύο ψάρια, αλλά «και μείζονα τούτων ποιήσει».

Σήμερα, με τόσο πλούτο και αναρίθμητες παραγωγικές πηγές στὸν κόσμο, ἑκατομμύρια ἄνθρωποι ὑποσιτίζονται καὶ πεθαίνουν ἀπὸ πείνα. Κυριαρχεῖ στὴν κοινωνία μας ἡ ἀπληστία καὶ ἡ ἀδικία, ἐπειδὴ περίσσεψε τὸ μίσος καὶ ἡ κακία.

Μέσα στὸ μυστήριο τῆς Ἐκκλησίας, ὅμως, τὸ θαῦμα τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τῶν ἄρτων καὶ τοῦ χορτασμοῦ χιλιάδων ψυχῶν συνεχίζεται. Πρῶτος προσφέρει τὰ μεγάλα καὶ ἀνεκτίμητα ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς χαρίζοντας τὸν τὸν ἑαυτό του, ὡς ἄρτον ζωῆς. Μετατρέποντας τὸ ψωμὶ καὶ τὸ κρασὶ τῆς προσφορᾶς μας σὲ τίμιο Σῶμα του καὶ σὲ ζωοποιὸ Αἷμα του, ἀγιάζει τοὺς πιστούς. Ὅποιος τρώει ἀπ' αὐτὴν τὴν τροφή ζεῖ αἰώνια, χωρὶς νὰ φοβᾶται τὴν πείνα καὶ τὸν θάνατο. Ὅπως ὁ οὐράνιος Ἄρτος τρέφει τὸ κάθε μέλος χωριστὰ ἀλλὰ καὶ ὀλόκληρο τὸ Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας, ἔτσι ἀκριβῶς καὶ ὁ ἀγιασμὸς τοῦ χριστιανοῦ ἐπιδρᾷ στὴν κοινωνία ποὺ ἀνήκει.

Ὁ πιστὸς χριστιανός, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ὡς μέτοχος τῶν θείων μυστηρίων, δὲν κλείνει τὰ μάτια στὴν ἀδικία, δὲν μένει ἀδιάφορος στὸν πόνο, δὲν φθονεῖ στὴ χαρὰ τοῦ ἄλλου καὶ δὲν χαίρεται στὴν δυστυχία.

Δίνει ἀπ' τὸ ψωμὶ του, ἀπὸ τὸ χρόνο καὶ τὴ βολή του, ἀπὸ τὰ χρήματά του, ἀπὸ τὴν ἀγάπη του. Καὶ ὅσο δίνει ἀπὸ τὴν ἀγάπη του, τόσο περισσεύει ἡ χάρη καὶ ἡ εὐλογία τοῦ Κυρίου στὴ δική του ζωὴ καὶ στὴ ζωὴ τῆς κοινωνίας μας.

Ἀμήν.

[dkpdf-button]